

KERKDIENTEN

GENEVE	COMMUGNY
Auditoire de Calvin, naast Cathédrale St. Pierre	Temple Saint-Christophe
Zondag 12 mei om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 19 mei om 11.00 uur Ds. Lia Wolters-Berghout Pinksteren met gasten uit Nederland
Zondag 9 juni om 9.30 uur Ds. Lia Wolters-Berghout	Zondag 23 juni om 11.00 uur Ds. Lia Wolters-Berghout Kunst in de Kerk

Visie op de Bijbel

Voor de één is de Bijbel een onuitputtelijke bron van inspiratie, voor de ander een achterhaald boek waar je nu niets meer aan hebt. De één leeft bij de Bijbelse verhalen, een ander beschouwt de Bijbel als norm voor alles, weer een ander worstelt met een uitleg en geloofsbegrippen ontleent aan dit boek en nog een ander heeft alles al lang naast zich neergelegd. Tijd voor een bezinning op de Bijbel dus. In een aantal artikelen wil ik op verschillende Bijbelvisies ingaan.

De Bijbel als Gods Woord

In de reformatie is de nadruk komen liggen op de Bijbel als bron voor het geloof. Sola Scriptura. De reformatoren verzetten zich tegen de macht die de kerk gekregen had over het geloofsleven van mensen. En tegen allerlei verhalen over heiligen en allerlei bijgeloof. Ze zochten naar een andere autoriteit dan die van de kerk en dat werd de Bijbel. Ze maakten de Bijbel toegankelijk voor de mensen door vertalingen te maken in de eigen taal. Ze gebruikten daarvoor niet één van de versies van de Vulgaat die in die tijd in omloop waren, maar gingen terug naar de oorspronkelijke teksten voor zover die voorhanden waren: de Hebreeuwse tekst voor het Oude Testament en de Griekse voor het Nieuwe. Hierdoor erkenden ze de

Oudtestamentische teksten waar alleen maar een Griekse versie van was niet, zodat de katholieke Bijbel nog altijd meer boeken heeft dat de protestantse. In deze tijd groeide ook in de Katholieke Kerk de behoefte één geautoriseerde versie van de Vulgaat te hebben.

Niet langer dus werd het 'Woord van God' door de kerk gesproken, maar door de Heilige Schrift. Dat betekende niet dat men de Bijbel ooit beschouwd heeft als een boek dat door God gedictieerd werd. Dergelijke verhalen komen wel in de boeken van de profeten voor en in de Openbaring: "Schrijf op mensenkind..." Maar de Bijbel als geheel werd niet gedictieerd. De Bijbel was Gods Woord door de inspiratie van de Heilige Geest. De 66 boeken werden door geïnspireerde mensen geschreven. Diezelfde Heilige Geest inspireert mensen in de uitleg van de Bijbel. In bepaalde reformatische tradities hebben de belijdenisgeschriften bijna hetzelfde gezag gekregen als de Bijbel, omdat ze beschouwd worden als door de Heilige Geest gegeven uitleg.

Door de Bijbel als enige gezagsdrager te verklaren hebben de reformatoren gezocht naar een 'objectieve' bron van gezag voor het geloof. In de tijd die volgde werd de Bijbel beschouwd als een eenheid. De verschillende opvattingen die in de Bijbel naar voren komen werden zoveel mogelijk glad gestreken. Niet langer was de liturgie

met daarin vele Bijbelse teksten, maar de tekst van de Bijbel zelf gezegd hebbend. De sterke identificatie met een bepaalde uitleg van de Bijbel maakt dat reformatorische christenen een andere uitleg beschouwen als verwatering of verdraaiing van de Bijbelse boodschap. Volgens eigen zeggen geloven ze in de Bijbel 'van kaft tot kaft.'

Je kunt ook anders naar de Bijbel als Woord van God kijken. Wie de teksten van de Bijbel leest en daarbij de verschillende opvattingen en visies die daarin gegeven worden serieus neemt

en ziet dat bijvoorbeeld iemand als Paulus in zijn denken een hele ontwikkeling doormaakt kan de Bijbel opvatten als een neerslag van Gods gesprek met de mensen. Hij gaat op hun vragen in en is een bron van geloof en vertrouwen in hun zoeken naar waarheid, naar goedheid en schoonheid, naar de zin van het leven. Op die manier kan de Bijbel een bron zijn voor mensen van andere tijden. Niet als een opgelegd gezag, maar als een echo van Gods spreken in de tijd.

Lia Wolters-Berghout

Kunst in onze kerk

Als NPG hebben we geen eigen gebouwen en dus ook geen eigen kunst die in die gebouwen hangt of staat, maar er is wel degelijk veel kunstzinnigheid in onze gemeente. Er zijn mensen die quilten, mensen die dichten en verhalen schrijven, mensen die schilderen, boetseren, fotograferen ... Tijdens een Bijbelkring verzuchtte eens iemand: 'je maakt het allemaal wel, maar waar moet je ermee naar toe?'

Hieruit ontstond een idee: breng het eens naar de kerk. In de eerste plaats is het leuk al die creativiteit van medegemeenteleden te zien en als mensen iets van hun werk aan de gemeente ter beschikking willen stellen, zou er ook nog wat inkomen voor de kerk mee gewonnen kunnen worden. Zo ontstond het volgende plan: we gaan op zondag 23 juni een dienst houden met kunst in onze kerk.

Het is dus een tentoonstelling van werk van gemeenteleden met daarbij een verkoping. Die verkoping willen we per schriftelijke opbod doen. Bij elke kunstwerk dat te koop is komt een papier. Iemand die het kunstwerk wil kopen tekent in op het papier en zet er een prijs bij. Hij doet die prijs in de pot. Iemand anders wil het ook kopen. Die schrijft er een hogere prijs op en doet het verschil in de pot. Zo wordt niemand op te hoge kosten gejaagd en kan er een soort spel ontstaan van bieden en meer bieden voor het goede doel.

Heeft u zin om mee te doen en wilt u één of meer van uw kunstwerken ter beschikking stellen dan kunt u zich aanmelden bij Wilhelmine Slooves (+33 450 311204), Gerrie Bonthont (+33 450 410356) of Lia Wolters-Berghout (+33 450 400606).

In de dienst zal die zondag aandacht aan kunst en creativiteit besteed worden. Wie een mooi gedicht of een verhaal heeft kan dit ook doorgeven, zodat het in de dienst een plaats kan krijgen.

Lia Wolters-Berghout

De Preek

Tijdens de afgelopen kerkenraadsvergadering werd me gevraagd om mijn preken in Kontakt te publiceren. Mensen willen een preek graag nog eens nalezen en niet iedereen doet vindt dat prettig via een beeldscherm. Nu is een preek maar een onderdeel van de dienst en lijkt het me een beetje teveel van het goede om twee preken per maand in Kontakt te zetten, maar ik kan me goed voorstellen dat er als je naar een preek luistert het één en ander langs je heen gaat en je het nog eens terug wilt lezen. De website www.ned-pg.ch blijft een waardevolle aanvulling voor wie de andere teksten wil lezen en wil weten welke liederen we gezongen hebben.

Preek over Marcus 16: 1- 8 Pasen 31 maart 2013.

Gemeente van Jezus Christus,

Dat is toch geen einde van een opstandingsverhaal! Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Salome die met geurige olie naar het graf gekomen waren vluchtten weg en zwegen over wat ze gezien en ervaren hadden, want ze waren met angst en schrik bevangen. Zo eindigde oorspronkelijk het evangelie van Marcus. Wat een afgang, dat is toch geen Paasboodschap!

Dat moeten de eerste christenen ook gedacht hebben en zo is er een tweede slot aan het evangelie gekomen waarin Jezus aan Maria van Magdala verschijnt. Zij gaat het dan aan de leerlingen vertellen, die het niet geloven en zelfs toen hij aan twee discipelen buiten de stad verscheen werd hun verhaal niet geloofd. Pas toen hij aan de discipelen samen verscheen ontstond er geloof en werden ze de wereld ingezonden en ging Jezus na bemoedigende woorden naar de hemel. Ook in dat einde van Marcus gaat het geloof in de opstanding niet vanzelf. En oorspronkelijk vertelde Marcus niets van dat alles. Het paasevangelie eindigde toen met drie vrouwen die bang en verschrikt wegvluchtten.

Blijkbaar was het niet alleen moeilijk het einde van hun Heer, de eindigheid van zijn leven te aanvaarden, maar net zo moeilijk om te aanvaarden dat hij ondanks die eindigheid de levende Heer is, die opnieuw met hen van de vrucht van de wijnstok drinkt in het Koninkrijk van God.

Niet straks, maar nu! Of die volgens Mattheüs zei: "Ik ben met jullie, alle dagen tot aan de voltooiing van de aarde." Niet ooit, maar vandaag! Dat laatste moesten die drie vrouwen nog ontdekken. Jezus niet meer in hun midden, maar toch Jezus de levende die met hen is voor altijd. Een Jezus die zijn leerlingen voorgaat naar Galilea. Ze moeten gelovig op weg gaan, dan zullen ze hem zien. Waar waren de drie vrouwen zo bang voor? Voor die jonge man in witte kleren? Had hij hen niet gerust kunnen stellen? Hij had zo zijn best gedaan. "Wees niet bang", had hij gezegd. Toch waren ze dat wel. Waren ze bang dat de discipelen het niet zouden geloven? Dat ze uitgelachen zouden worden? Dat blijkt niet uit de tekst.

"Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden," staat er. Ze waren dus in verwarring. Ze hadden geen woorden voor dat wat zo simpel geschreven lijkt door Marcus. Ze hadden iets ontdekt waar geen eenvoudige woorden voor zijn. Ze waren overweldigd door de ervaring dat de dode Jezus de levende Christus blijkt te zijn, overweldigd door het bericht van Pasen. Op deze morgen

wordt hun leven aangeraakt door het licht van de eeuwige.

De Christus die tot hen gekomen is houdt niet op tot hen te komen. Hij die alle macht gekregen heeft in de hemel en op aarde was en is met hen. Oog in oog met dit geheimenis zijn de drie vrouwen overweldigd en geschrokken. Al het oude en vertrouwde wankelt. Die Jezus, waar ze een paar dagen tevoren nog voor gezorgd hadden, die ze hebben zien lijden en sterven, die zijn leven gegeven heeft, hij is het beeld van de levende God. Hij is uit de dood teruggekeerd. Dat wil niet zeggen dat zijn lijden ongedaan gemaakt is, of zijn eindigheid, zijn ware menselijkheid, nee, hij is niet meer met hen zoals vroeger. Ze kunnen hem niet meer alle dagen zien en toch, de woorden van de jonge man in witte kleren leren hen dat hij het is die was en is en die komen zal. Dat in hem God met hen is, zelfs tot in het diepste van de dood. Dat Christus op de één of andere manier met hen is en blijft. Dat het koninkrijk waarover hij sprak niet ten onder is gegaan in zijn dood. Integendeel, een groter koning is er niet dan God die zichzelf in liefde heeft gegeven. De boodschap van zijn opstanding bevestigt dat. Geschrokken en sprakeloos, zo dichtbij, zo haast aan te raken is dit wonder van Gods liefde. Wie zou niet geschrokken zijn bij een dergelijke ontmoeting met het geheim van het leven?

Tegenover de schrik en de sprakeloosheid klinken de woorden van de boodschapper: "Wees niet bang. Ga terug naar de leerlingen..." "Hij gaat hen voor.." Ze worden bemoedigd en uitgenodigd getuigen te zijn. Niet getuigen van wat ze gezien hebben, maar getuigen van woorden om te geloven. Vanuit dat geloof komt alles in een ander licht te staan. Dat geloof verandert hun leven, verandert de zin van hun bestaan. Door geloof in

de opgestane Heer kunnen ze zelf opstaan uit hun verdriet en op weg gaan, getuige worden van de macht van Gods liefde.

Van de opstanding van Jezus kregen de vrouwen nauwelijks meer te zien dan wij vandaag. Ze moesten het doen met de woorden van de boodschapper en het gelovig vertrouwen daarin.

De verschijningen van Jezus waar het tweede slot van het evangelie en andere evangeliën over spreken zijn ook geen gewone ontmoetingen zoals u en ik elkaar vandaag ontmoeten.

Ze bevestigen dat Christus leeft, maar aan zijn menselijk bestaan op aarde is een einde gekomen. Hij is niet meer dagelijks bij de zijnen zoals Lazarus, of de jongeling van Naïn die na hun opwekking weer aan hun familie teruggegeven werden. Het geloof in de opgestane gaat om meer dan een tijdelijke terugkeer van een mens uit de dood. Het gaat om de levende Christus die met ons is tot aan het einde der wereld. Het gaat erom dat wie zijn kruis opneemt in de naam van de Heer, wie hem volgt op de weg van liefde en zelfovergave, niet ten onder gaat, maar zal leven. Sta op, een morgen ongedacht, Gods dag is aangebroken! Die morgen is niet een dag uit het verleden. Die morgen is nu en alle dagen. Het is onze tijd in het licht van Gods liefde. Het is het koninkrijk van God dat aangebroken is, dat overal is waar mensen luisteren naar de stem die hen uit hun doods bestaan roept op de weg ten leven. Het is de Christus die ons op weg zendt en zegt "zie ik ben met u, alle dagen tot aan de voltooiing van de wereld." Wees niet bang, je vind Jezus niet in het graf. Hij gaat voor ons uit. Wie gelooft, zal zien. Zien met nieuwe ogen.
Amen.

Lia Wolters-Berghout

UIT DE PASTORIE

Gebed gevraagd voor:

Voor de voorbeden in de kerkdiensten gebruik ik de gebedsbrief van Kerk in Actie. Bidden beperkt zich niet tot de diensten, u kunt ook persoonlijk meebidden. Daartoe geef ik u graag één van de gebedsvoorstellen met achtergrondinformatie aan u door.

Gebed voor Christenen en andere minderheden in Pakistan.

Wij bidden voor de minderheden in Pakistan.

We bidden in het bijzonder voor de christenen in Lahore.

We bidden voor de slachtoffers van het geweld tegen christenen in Lahore op 9 maart 2013.

We bidden voor de Kerk van Pakistan, dat ze leiding kan geven in deze moeilijke omstandigheden.

Heer, laten mensen toch bij zinnen komen en liefde uitdragen in plaats van oproepen tot en plegen van geweld tegen onschuldige medemensen.

Op zaterdag 9 maart trok een woedende menigte plunderend en brandstichtend door de christelijke wijk van Lahore.

Een ruzie tussen een moslim en een christen liep uit op een beschuldiging van blasfemie en in reactie daarop vond er een waar volksgericht plaats tegen de christelijke wijk.

Beschuldigingen van blasfemie zijn in Pakistan vaak genoeg om dit soort volksgerichten te veroorzaken, aangemoedigd door opruiende prediking van bepaalde mullah's. Frustratie over gebrek aan kansen en schrijnende armoede maken de bevolking ontvankelijk voor opruiende taal.

Terwijl christenen bedreigd worden met zware straffen, gaan de aanstichters en de daders van geweld tegen minderheden in Pakistan vaak vrij uit. Het klimaat van straffeloosheid bij geweld tegen minderheden is een groot probleem in Pakistan.

Bovendien zijn er strenge wetten tegen blasfemie.

De wetgeving tegen blasfemie in Pakistan is onderwerp van felle polemiek in de samenleving: deze wetgeving maakt religieuze minderheden bijna vogelvrij.

Wereldwijd is deze wetgeving ook zeer omstreden: de Wereldraad van Kerken wijdde in september 2012 een grote internationale conferentie aan de blasfemie wetten in Pakistan.

Meer gebeden op: www.kerkinactie.nl/Particulieren/Doe-mee/Met-gebed

De gesprekskringen

Het jaar vliegt om. In de kringen kijken we al naar wat we na de vakantie gaan doen. De Koogerkring en de Genèvekring zullen dan een ander onderwerp kiezen. De mystiekring en de Van der Vorm kring zijn nog aan het begin van hun boeken. Er staat zoveel in dat de moeite waard is te bespreken dat we er alle tijd voor

nemen. De woensdagmiddagkring heeft ook nog voldoende stof aan de gelijkenissen, hoewel we daar soms ook een andere Bijbelstudie doen. Zo hebben we onlangs naar aanleiding van een vraag gesproken over de merkwaardige bede van het Onze Vader 'leidt ons niet in verzoeking' en vlak na Pasen hebben we de vier verschillende paasboodschappen van Marcus, Matteüs, Lucas en Johannes naast elkaar gelegd en de ontwikkelingen in het vertellen van die boodschap bestudeerd.

Datum	Kring	Plaats	tijd	Onderwerp
1 mei	Woensdag-middagkring	Troinex Ch. Du Champ-Carré 32	14.00 uur	Gelijkenissen
2 mei	Genèvekring	Route de la Canche 127 Fillinges, Frankrijk	20.00 uur	Karen Armstrong, <i>Compassie</i>
In mei geen kring	Mystiekring	Lully sur Morges, Ch. de Chantemerle 30	10.00 uur	Jean-Yves Leloup, L'Évangile de Jean
15 mei	Koogerkring	Veyrier, Chemin de la Grande-Gorge 12a,	13.30 uur	Prediker
22 mei	Van der Vorm kring	Clarens Chemin Mme Warens 30	20.00 uur	Jan Offringa, <i>Na een gezonde geloofscrisis, Over modern geloven.</i>

Wilt u ook meedoen met een kring? Laat het me weten!

Lia Wolters-Berghout

Franciscus

Nadat kardinaal Jorge Mario Bergoglio tot Paus gekozen was, en als eerste Paus de naam François koos, naar de heilige Franciscus van Assisi lijkt het goed ons te verdiepen in het leven van deze Franciscus. Franciscus leefde toen er nog maar één Christenlijke kerk bestond. Hij kan dus gezien worden als één van de grote heiligen van het Christendom.

Franciscus van Assisi behoort tot de mensen, die niet gedefinieerd kunnen worden. Men kan niet meer dan een vermoeden hebben van zijn geheim. Over de volheid der hemelse liefde, waarvan hij doordrongen was, kon hij niet geheel zwijgen. Hij sprak daarover met voorbehoud en slechts in raadseltaal. Eigenaardig zijn de tegenstrijdige eigenschappen die in Franciscus verenigd zijn, gemilde zachtzinnigheid, die alles in uiterste

liefde omvat en tegelijk de onbuigzame gestrengheid die zich uit in schrikwekkende hardheid. Als hij een stad binnenkwam verheugde zich de geestelijkheid, luidden de klokken, juichten de mannen en vrouwen. Zijn mystieke verbondenheid met Christus die hij tijdens de extase in onuitsprekelijke en onbegrijpelijke heerlijkheid heeft aanschouwd deed zijn leven worden tot het Christus-symbool. Dit geeft de weg aan waarlangs zijn geheim verklaard kan worden. De heilige van Assisi was het Christus-symbool der Middeleeuwen. Veel had hij met Jezus gemeen; hij droeg Jezus in het hart, sprak Hem uit zijn mond, bewaarde Hem in zijn oren, ja, voor altijd in alle overige ledematen. Het leven van Franciscus was omgezet in het leven van Jezus. Franciscus verduidelijkt Christus door Hem op onovertrefbare wijze actueel te maken. Als men Franciscus

aanschouwt moet men aan Christus denken, of men wil of niet. Dit is het grote wonder van dit leven, waardoor ons alle maatstaven uit handen zijn geslagen. God gaf mij broeder Franciscus dit begin voor mijn boetedoening. 'Toen ik namelijk in zonde leefde, vond ik het een bitter ding als ik melaatsen tegenkwam. En de Heer zelf leidde mij tot hen, en ik deed barmhartigheid aan hen. En toen ik van hen scheidde, werd dat, wat mij bitter had geleken veranderd in zoetheid van geest en lichaam. En daarna ging ik nog slechts wat verder en verliet het wereldse leven. Franciscus beschouwde zijn jeugd als verloren tijd. Tot aan zijn vijf en twintigste verdeed hij zijn tijd en verspilde deze op betreurenswaardige wijze. Voor Franciscus was zijn levensomkeer voortgekomen uit een onbegrijpelijke ingreep Gods, die hem uit zijn tot dusver gevolgde levensbaan slingerde. Franciscus leidde de beslissende verandering terug en bracht deze in verband met een rechtstreekse Godsopenbaring. Volgens de woorden van Franciscus gaf God hem dit begin voor zijn boetedoening. De roep van Jezus 'doet boete want het Koninkrijk Gods is nabij gekomen' had ook Franciscus bereikt. De eerste daad van zijn ascetisch boetelingschap geschiedde toen hij in aanraking kwam met de melaatsen. Franciscus bevond zich op een eenzame wandeling onverwachts tegenover een gruwelijk verminkt mens en opnieuw werd hij overvallen door een hevige walging. Hij wilde omkeren, toen hij zich besluiteloos voelde worden, nog even talmde en zichzelf overwinnend, besloot van zijn paard te komen. In deze nieuwe situatie, die Franciscus het gevoel gaf dat de Heer zelf hem hierheen had geleid, gaf hij overmeesterd door medelijden de melaatse zijn beurs. En ook dat was niet genoeg. Er gebeurde nog iets onverwachts. Zijn innerlijk verzet onderdrukkend, omarmde hij plotseling de melaatse en kuste hem.

Wij ervaren deze gebeurtenis met grote bewondering. Door deze bijna bovenmenselijke zelfoverwinning heeft hier de nog in het wereldse levende Franciscus voor het eerst over zichzelf getriomfeerd en hij voelde dit als een van zijn gelukkigste ervaringen. Voortaan noemde Franciscus de 'leprozen onze broeders van Christus'. De boete door hulp aan de melaatsen had buitengewone gevolgen, die door Franciscus zelf aldus worden beschreven: 'toen ik van hen scheidde, werd dat, wat mij bitter leek, veranderd in zoetheid naar geest en lichaam'. Wat Franciscus van de wereld af en naar God toe trok, was deze zoetheid, die hem van de beginne aan zo volkomen overstelpte, dat zij hem bij zijn leven nooit en nergens meer verliet. Franciscus maakte geen sombere indruk, dwars door zijn ascetische boete glanst als een hemels licht de verandering van het bittere in zoetheid. De vrolijkheid van Franciscus komt niet voort uit zijn natuurlijke aanleg, doch berust op transsubstantiatie en kan daarom door niemand worden nagebootst. Ze is een goddelijk mysterie, dat zich aan iedere greep onttrekt en zich slechts de religieuze mens openbaart. Trapsgewijs verovert Franciscus de volmaaktheid en beklimt de hoogten van zijn leven. God gaf mij zo'n vertrouwen in de kerken, dat ik eenvoudig bad: 'Wij aanbidden U, Jezus Christus, onze Heer, hier en in al Uw kerken, over de hele wereld, en zegenen U, daar Gij door Uw heilig kruis de wereld heeft verlost'. Tijdens dit gebed in het half vervallen kerkje van San Damiano had Franciscus een Christus-visioen. Knielend voor het beeld van de Gekruisigde werd Franciscus door 'ongewone geestes-ontroering heftig bewogen' en hij hoorde een stem die zei: 'Franciscus ga heen en herbouw Mijn huis, want gij ziet, het is geheel vervallen'. Het wezen van dit eerste Christus-visioen ligt hierin, dat de gestalte van Jezus zijn leven binnentrad. De inhoud van

zijn eerste Christus-visioen bracht Franciscus op concrete wijze in verband met het vervallen kerkje. Hij begon, het visionaire bevel opvolgend, het kerkje van San Damiano te herstellen. Hij verwaarloosde zijn werk in de lakenhandel van zijn Vader tot grote woede van deze. De daaruit volgende strijd bereikte zijn hoogtepunt voor het bisschoppelijk gerecht. Zijn Vader verweet hem ondankbaarheid. Hij wierp zijn Vader zijn kleren toe. Hij staat dan naakt op het marktplein van Assisi. Jezus zei: 'want ik ben gekomen om verdeeldheid te stichten tussen mens en zijn Vader. Wie zijn Vader of Moeder meer lief heeft dan Mij is Mijns niet waardig'. Franciscus heeft in de worsteling met zijn Vader en zijn Moeder op het marktplein van Assisi de voor de Middeleeuwen karakteristieke band tussen Christendom en Cultuur verbroken. Het valt niet licht afstand te doen van kunst, wetenschap en cultuur. Men vergist zich als men denkt, dat Franciscus zich in een leegte heeft begeven. Integendeel, hij is een der meest positieve gestalten der wereldgeschiedenis. Als Franciscus zich iets ontzegde deed hij dit terwille van iets groters. Wat hij verloor door afstand te doen van de cultuurwaarden won hij aan religieuze zekerheid. Door zijn breuk met de maatschappij deed Franciscus de beslissende stap die hem tot armoede voerde. Reeds lang had de arme bezitloze mens, die hij nimmer een aalmoes weigerde het medelijden van Franciscus gewekt. Hij wilde zelf zo'n bezitloos mens worden. En deed vrijwillig afstand van zijn bezit. De armen zijn evenals de melaatsen boden van Christus volgens Franciscus. Geen echtgenoot kan met groter liefde zijn vrouw in de armen sluiten als Franciscus zijn geliefde bruid Armoede. Tijdens het rechtsgeding met zijn Vader voor de bisschop ontkleedde Franciscus zich tot hij naakt stond; bij zijn sterven

verlangde hij, dat men hem naakt op de kale grond zou leggen. Er was een buitengewone situatie ontstaan. Franciscus was geworden als de vogels waarover Jezus in een der Evangelien spreekt, die niet zaaien en niet maaien en toch gevoed worden. Armoede was voor hem geen bittere noodzaak die hem deed steunen in haar wurgende greep, doch een gelukbrengende genade, die hem luid deed juichen. Nooit was een mens vrijer en rijker dan deze bezitloze op het ogenblik dat hij volkomen arm werd. Daarom behoort Franciscus, en dit wordt gewoonlijk niet erkend, tot de grootsten der religieuze vrijheid. In het vrij zijn van alle eigendomsbanden ligt een zaligheid, welke slechts voor hen is weggelegd, die van het bittere tot de zoetheid zijn doordrongen. Hij gaf zichzelf de titel van Godsheraut, die aan een verblinde wereld de blijde boodschap moest brengen van de ware vrijheid, welke op religieuze armoede is gegrondvest. Andere mensen die dit gebeuren slechts uiterlijk en niet innerlijk beleefden, dachten dat zij met een gek te doen hadden. De heilige wens van Franciscus was om een dwaas Gods te zijn. Dit werkte aanstekelijk. Er waren mensen, die zijn armoedige vrije levenswijze wensten te delen. Franciscus verbond daaraan de voorwaarde, dat zij al hun bezittingen zouden verkopen en de opbrengst aan de armen geven. Nadat de Heer mij broeders had gegeven, wees niemand hem de weg die hij moest volgen. Hij ontbeerde elke kerkelijke raadgeving. Een priester las het Evangelie van Mattheüs voor, waarin Jezus tot zijn discipelen zegt: 'Ga op weg en verkondig: "Het Koninkrijk van de hemel is nabij"'. Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huisvraat lijden rein en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven! Neem in je beurs geen gouden, zilveren of koperen munten mee, schaf je voor onderweg geen reistas aan, geen

extra kleren, geen sandalen en geen stok, want een arbeider is het waard dat er in zijn onderhoud wordt voorzien. In elke stad en in elk dorp waar je komt moet je uitzoeken wie het waard is je te ontvangen'. Toen Franciscus deze woorden hoorde verzocht hij de priester hem deze woorden nader uit te leggen. Tweemaal luisterde Franciscus naar deze aan inhoud zo rijke opdracht. De bedoelig trof hem diep in de ziel. Hij riep in een storm van vreugde: 'Dit wil ik, dit zoek ik, dit wens ik te doen uit de grond van mijn hart'. Franciscus was buiten zichzelf van geestdrift, toen de taak van discipel van Jezus vastomlijnd voor zijn geest was opgeflietst. Franciscus voelde deze belevenis als een onvergelykbare genade waarover hij zich uitliet: 'De Allerhoogste zelf gaf mij te verstaan, dat ik mijn leven moest leiden volgens de voorschriften van het heilig Evangelie'. Franciscus wilde niets anders doen, dan de volmaakte naleving van het Evangelie. Zijn uitvoering van Jezus' bevel stelt alles in de schaduw, wat de mensen tot dan in dit opzicht hadden ondernomen. Franciscus bracht de navolging met zulk een onovertroffen energie in praktijk, dat hij inderdaad gelijktijdigheid met Christus bereikte. Hij schoof de 1200-jarige tussenruimte met één enkele handbeweging aan de kant en begon nog eens van voren af aan, alsof er geen kerkgeschiedenis bestond. Vanuit de doelstelling der navolging probeerde Franciscus het benauwende vraagstuk der broederschap op te lossen.

Toen hem van bisschoppelijke zijde werd voorgesteld het monniks of kluizenaars leven te kiezen, wees Franciscus dit voorstel af. Er zweefde hem een volkomen nieuwe gemeenschap van de geest' zoals die in de Christenheid tot dusver nog niet had bestaan. Franciscus wil dat deze broederschap de orde der mindere broeders genoemd wordt. Zij moeten zich toeleggen op het verwerven van

een deemoedige houding, die Jezus in de voetwassing heeft uitgedrukt, volgens het Evangelie van Johannes. Deze grenzeloze deemoedigheid is de zuiverste genade. Kenmerkend was de bezitloosheid der minderbroeders. Toen de bisschop van Assisi deze bezitloze levenswijze een moeilijke zaak noemde, antwoordde hem Franciscus: 'Heer, indien we eigendommen bezaten, zouden wij wapenen nodig hebben om ons te beschermen. Want het bezit veroorzaakt rechtsstrijd en twist en hierdoor lijdt de liefde tot God en de naaste velerlei schade'. Daarom wil Franciscus een bezitloze maatschappij. De afwijzing van ieder eigendom spitste zich bij Franciscus consequent toe in een strijd tegen het geld. Franciscus heeft het zielenverwoestend effect van de Mammon begrepen. Franciscus heeft als geen andere heilige der christelijke kerk de duivelse macht van het geld doorzien. Franciscus zag niets verachtelijks in het vragen van een gift. Minderbroeders konden slechts bestaan door te arbeiden en te bedelen. Door Franciscus ontvangt de miskende figuur van de bedelaar opnieuw gestalte in de geschiedenis van het Christendom. Helaas zijn er mensen die aan hun huisdeur de waarschuwing aanbrengen: 'Bedelen en venten verboden'. Het is de arme mens, die zichzelf vernedert en waarin, evenals in de melaatse, Christus verborgen kan zijn. Voor het middeleeuws gevoel was de bedelaar een religieuze verschijning, evenals in het oude Rusland, waar Gogol nog kon zeggen: "Bedelaar zijn is een zaligheid, welke de wereld nog niet heeft begrepen." Tot deze bedelaarsstand rekende Franciscus zijn nieuwe schare en werd daardoor de wezelijke schepper van de beweging der bedelorden. Zijn broeders kregen de verplichting tot prediken. De preken kenden drie onderwerpen: 1. Een oproep tot boetedoening. 2. Een oproep om

elkaar te begroeten met "de Heer geve U vrede". De oproep tot boetedoening en aanmaning tot vrede ontvingen hun inspirerende vonk uit de derde gedachte, die de komst van Godsrijk inhield. Franciscus was een van de weingen, die werkelijk ernst maakte met het christelijk pacifisme. Op zijn aansporing werd in Assisi "een eeuwige vrede tussen rijken en armen" gesloten. De eeuwige jeugd kwam in de nieuwe schare aan het woord in zulk een levende godsdienstigheid, die tot dan niet gemanifesteerd was. De eerste broeders moesten veel spot en vervolging verduren. De tegenstand der domme menigte verhoogde de heldhaftigheid van de broeders. De overstelpende zaligheid en de machtige pinkstergeest, waarmede de eerste minderbroeders te werk gingen, waarbij zij elkaar dienden met

de innigste liefde, en zorgden voor elkaar als een moeder voor haar enige geliefde zoon. De boetvaardige mannen uit Assisi voelden zich voor alles een broederschap. Franciscus wilde geen orde in de geest van Benedictus of Bernardus. Hij wilde een bezielde toestand van Christenheid. Innerlijk los van de geest van de wereld, moesten de broeders toch werken te midden van de wereld en haar doordringen met hun religieuze krachten. Zijn nieuwe heiligheid, die de angst voor de woelige wereld had verloren, sloeg aldus onbekende wegen in waarop zijn eigen tijd hem nog niet kon volgen. Wordt vervolgd.

Geert van Mesdag

Diaconale collecte Mei: Tchernobyl kinderen met vakantie in Zwitserland.

Mevrouw Karin Kaufman heeft via haar werk bij de Lutherse Wereldbond al jaren contacten met kerken en projecten in Oost-Europa. Zij is de motor van een project die als doel heeft jonge kinderen (7-10 jaar) uit de Tchernobyl regio naar Zwitserland te laten komen voor drie weken vakantie in de bergen. In de maand september van dit jaar komen er 20 kinderen. De kinderen zijn „gezond” genoeg om de lange busreis te maken. Om U een idee te geven van de lange reis ,de trein vertrekt uit Gomel voor een reis van 6 uur naar Minsk, daar stappen ze over op een bus, dan via Polen door Duitsland en Oostenrijk naar Zwitserland. De bus vertrekt donderdagavond en komt zondagmiddag aan in Leysin. Het moeten dus wel kinderen zijn met een relatieve „goede” gezondheid. Alle kinderen hebben kwalen zoals chronische hoest, asthma, schildklierproblemen etc. Ze knappen zichtbaar op door berglucht, zon, goed eten en ontspannende activiteiten.

Dit is alleen mogelijk dank zij individuele financiële steun, steun van enkele kerken in Genève en de trouwe medewerking van vrijwilligers die voor 100% pro-deo werken. De russische kerk in Genève stelt hun chalet in Leysin ter beschikking. Het budget heeft gaten maar het enthousiasme is groot. Steun is zeer welkom. Er is nog geld nodig voor dagelijkse dingen als eten, kinderkleren, spelletjes etc. De grootste kostenpost is de bus en de verzekering voor de kinderen. Mocht U mevrouw Kaufman zelf inlichtingen willen vragen dan is dit haar emailadres: kkaufmannk@Sunrise.ch

De bedankbrief van Dr. Graeme Clugston

Warmest greetings from us all at Lalgadh Hospital Nepal!

I have been very slow in writing back to you to say a big "Thank you" for the funds (811CHF) that the Dutch Reformed Church family sent just before Christmas, for the work here at Lalgadh Hospital.

We are really very grateful indeed, and given that it costs about 5 CHF to feed and treat a patient here each day, your lovely donation will go a long way and help in treating leprosy affected people.

Many thanks again and warmest greetings to all the church family there
Graeme

Frances Sandberg

BIJBELLEESROOSTER

Dit leesrooster wordt u aangeboden door het
Nederlands Bijbelgenootschap
(www.bijbelgenootschap.nl).



Mei

woensdag	1 mei	Psalm 6	Tranen
donderdag	2 mei	Hebreeën 4:14-5:10	Invoelend vermogen
vrijdag	3 mei	Hebreeën 5:11-6:8	Vervolgonderwijs
zaterdag	4 mei	Hebreeën 6:9-20	Eed en belofte
zondag	5 mei	Hebreeën 7:1-10	Hoge priester
maandag	6 mei	Hebreeën 7:11-28	Hoogste priester
dinsdag	7 mei	Hebreeën 8:1-13	Vernieuwing
woensdag	8 mei	Hebreeën 9:1-14	Offerdienst
donderdag	9 mei	Hebreeën 9:15-28	Beeld en betekenis
vrijdag	10 mei	Hebreeën 10:1-10	Opoffering
zaterdag	11 mei	Hebreeën 10:11-18	Geen offer meer nodig
zondag	12 mei	Psalm 7	Tegenstellingen
maandag	13 mei	1 Koningen 1:1-21	Opvolgingsstrijd
dinsdag	14 mei	1 Koningen 1:22-40	Een nieuwe koning
woensdag	15 mei	1 Koningen 1:41-53	Salomo - de vredelievende
donderdag	16 mei	1 Koningen 2:1-12	Laatste wil
vrijdag	17 mei	Psalm 10	Sterkte voor zwakken
zaterdag	18 mei	Johannes 14:1-14	Weg naar een woonplaats
zondag	19 mei	Johannes 14:15-31	Bemoediging
maandag	20 mei	Johannes 15:1-17	Groei en bloei
dinsdag	21 mei	Psalm 12	Opkomen voor zwakken
woensdag	22 mei	Lucas 5:17-26	Een vriend laat je (niet) zakken
donderdag	23 mei	Lucas 5:27-39	Oud en nieuw
vrijdag	24 mei	Psalm 20	Motie van vertrouwen
zaterdag	25 mei	Spreuken 8:1-21	Filosofie - liefde voor de wijsheid
zondag	26 mei	Spreuken 8:22-36	Scheppingsverhaal
maandag	27 mei	Spreuken 9:1-18	Wijsheid duurt het langst
dinsdag	28 mei	Lucas 6:1-11	Blij met de sabbat
woensdag	29 mei	Lucas 6:12-26	Bergrede in de vlakte
donderdag	30 mei	Lucas 6:27-38	Beloning op langere termijn
vrijdag	31 mei	Lucas 6:39-49	Geloven moet je doen